

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.V.21.594/2019/4.

A tanács tagjai: dr. Szabó Klára a tanács elnöke, dr. Magosi Szilvia előadó bíró, dr. Madarász Anna bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: dr. Vékony Miklós ügyvéd

Az alperes: Ópályi Község Önkormányzata (4821 Ópályi, Szent II. János Pál pápa tér 6.)

Az alperes képviselője: dr. Kádár Zoltán Ügyvédi Iroda

A per tárgya: felmondás érvénytelenségének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Nyíregyházi Törvényszék 4.Pf.20.298/2019/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Mátészalkai Járásbíróság 3.P.20.553/2017/48.

Rendelkező rész

- A Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.
- Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 40.481 (negyvenezer-négyszáznolcvanegy) forint másodfokú, valamint 53.181 (ötvenháromezer-száznolcvanegy) forint felülvizsgálati eljárási költséget.
- A le nem rótt 102.000 (százkétezer) forint fellebbezési és 167.500 (százhatvanhétezer-ötszáz) fotont felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Közművelődési feladata ellátása érdekében az alperes önkormányzat a tulajdonában álló művelődési ház, valamint a falusi múzeum és galéria üzemeltetésére 2011 márciusában közművelődési megállapodást kötött a felperessel 2011. április 1-től 2015. március 31-ig terjedő időtartamra. A 2012. november 30-i megállapodás alapján a felperes a művelődési ház felújításához szükséges pályázat elkészítésére, benyújtására, valamint - a pályázat megnyerése esetén - a teljes projekt önkormányzati

rendelet szerinti szabályszerű megvalósítására kapott megbízást az alperestől. A 2013. július 24-én kelt megállapodásban a felek rögzítették az eredményes pályázat tényét, összegét, továbbá megállapodtak abban, hogy a támogatási szerződésben vállalt üzemeltetési szerződésre tekintettel az utolsó kifizetési kérelem benyújtásától számított ötéves időtartamra meghosszabbítják a megkötött közművelődési megállapodást. Rögzítették, hogy amennyiben ezen időtartamot megelőzően az önkormányzat a közművelődési megállapodást felmondja, úgy köteles a felperes ebből eredő kárát megtéríteni.

- [2] A felek az előzővel azonos célból és ugyanazon feladat ellátására 2015. március 26-án új közművelődési megállapodást kötöttek 2015. április 1-től 2019. december 31-ig terjedő időtartamra. A megállapodás 4. pontjában részletezték a felperes által vállalt feladatokat. A 9. pontban lehetővé tették, hogy a felperes a használatába kerülő helyiségeket bérbe adja, azokban vállalkozási tevékenységet végezzen. A 6. pontban és a 14. pont nyolcadik alpontjában foglaltak értelmében szolgáltatásai ellenértékeként az alperes megállapodás szerint átadja a felperesnek a költségvetésében a közművelődési feladatok ellátására biztosított normatívát. A 14. pont negyedik alpontja szerint a közművelődési megállapodás megszűnik: „az Önkormányzat kezdeményezésére a nála fennálló érdekmúlás, érdekesztés, vagy szolgáltatás-ellenszolgáltatás értékaránytalanná válása esetén egyoldalúan 6 hónap felmondási idővel”.
- [3] Az alperes 2017. április 27-én 6 hónapos felmondási határidővel, 2017. október 31-i hatállyal felmondta a közművelődési megállapodást a 14. pont negyedik alpontja alapján. A felmondó levél tartalmazta, hogy a képviselő-testület a mellékelt 13/2017. (II. 20.) KT számú határozatával a megállapodás megszüntetéséről, a 64/2017. (IV. 26.) KT számú határozatával a felmondás közléséről döntött. Az önkormányzat a jövőben nem kívánja a felperes szolgáltatásait igénybe venni, az általa ellátott vagy vállalt feladatokat a továbbiakban saját maga látja el. Az éves költségvetésben meghatározott támogatás időarányos részét 2017. október 31-ig a felperesnek havonta átutalja, azt követően támogatást nem folyósít.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [4] A felperes a felmondás érvénytelenségének megállapítása, valamint a 2017. október-december és 2018. január hónapra járó havi 325.000 forint, összesen 1.300.000 forint normatív támogatás megfizetése iránt terjesztett elő keresetet. Arra hivatkozott, hogy a felmondás indokaként megjelölt érdekmúlás, érdekesztés nem valós indok, hiszen a közművelődési megállapodással átadott feladatellátás a továbbiakban is törvényi kötelezettsége az önkormányzatnak. Szó sincs róla, hogy a szerződés megkötésével elérni kívánt cél már nem valósítható meg. Az érdekmúlás, érdekesztés akkor lenne

megállapítható, ha a közigazgatási feladatok ellátása körében törvényi módosítás folytán más szerv látná el a szerződésben meghatározott feladatokat vagy e körben új rendeleti, törvényi szabályozás valósulna meg. A közölt felmondás azért is érvénytelen, mert abban az alperes az érdekmúlásra történt hivatkozáson túlmenően nem részletezte a felmondás okát, indokát. Az érdekmúlás objektív tény, amelyet az alperes bizonyítani tartozik.

- [5] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a felmondást megelőzően a képviselő-testület egyetértett abban, miszerint a közművelődési megállapodás keretében a felperes által szervezett programok iránt semmilyen érdeklődést nem mutatnak a helyi lakosok, azok látogatottsága csekély, mindenképpen e feladatok és programok újragondolása szükséges. Kiemelte továbbá, hogy a közművelődési megállapodás csupán lehetőség az önkormányzat számára, az abban rögzített feladatokat saját hatáskörében eljárva, saját kapacitás révén is megvalósíthatja, nincs szerződéskötési kötelezettsége. Az önkormányzat úgy látja helyesnek, hogy saját maga gondoskodik a közművelődési feladatok ellátásáról, amit szabadon megtehet. A határozott idő kikötése ellenére a szerződés mindkét fél számára biztosította a felmondás jogát. A pályázat tekintetében az önkormányzat által vállalt kötelezettség nem sérült.

Az első- és másodfokú ítélet

- [6] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest 325.000 forint megfizetésére; ezt meghaladóan a keresetet elutasította; rendelkezett a perköltség viseléséről.
- [7] Az indokolásában kifejtettek szerint a perben a felperes a 2016. október 25-én kelt közművelődési megállapodásra is hivatkozott, e megállapodás azonban nem volt hatályos. Az alperes a hatályos 2015. március 26-án megkötött szerződést mondta fel, annak 14. pontjában meghatározott érdekmúlás, érdekesztés ok alapján. A tanúk vallomása, a képviselő-testület határozatai alapján az volt megállapítható, hogy a település régi vezetése is már a megállapodás felmondásáról határozott és az új vezetés sem kívánta azt fenntartani, mivel a felperes feladatkörébe átadott tevékenységet az önkormányzat saját maga kívánja folytatni. A felperes nem vitatta, hogy az alperes maga is elláthatja a közművelődési feladatokat. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az az ok, amely szerint az önkormányzat a korábban megkötött közművelődési megállapodásban a felperes feladatkörébe adott feladatokat saját maga kívánja ellátni olyan ok (érdekmúlás), amely alapján jogszerűen élhetett az alperes az egyoldalú felmondási jogával. Az alperes 2017. október 31. napjával mondta fel a szerződést, ezért kötelezni kellett az október havi normatíva megfizetésére. A közművelődési szerződés lejárat előtti felmondásából eredő megtérítési igényét a felperes külön perben érvényesítheti.

- [8] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét megváltoztatta és megállapította, hogy a 2015. március 26-án létrejött közművelődési megállapodás 2017. április 27-én kelt alperesi felmondása érvénytelen. Az alperes marasztalásának főösszegét 1.300.000 forintra és annak 2017. december 1-től a kifizetésig járó késedelmi kamatára, míg az alperes által a felperesnek fizetendő perköltséget 181.500 forintra felemelte. Mellőzte a felperest az alperes javára perköltség megfizetésére kötelező ítéleti rendelkezést. Rendelkezett a másodfokú perköltség és a feljegyzett fellebbezési eljárási illeték viseléséről. Megállapította, hogy a felperes a lerótt fellebbezési illetéket visszaigényelheti.
- [9] Az indokolásában kiegészítette az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a 2015. március 26-án megkötött közművelődési megállapodás 6. pontjában és 14. pont negyedik, nyolcadik alpontjában rögzítettekkel, valamint azzal, hogy az alperes a 325.000 forint összegű 2017. októberi normatívát az elsőfokú ítélet meghozatalát követően megfizette a felperesnek.
- [10] Rámutatott arra, hogy a művelődési ház felújítása kapcsán a felperes üzemeltetési kötelezettsége és ezzel összefüggésben a felek által 2012. november 30-án kötött megállapodásban foglaltak indokolják a felperes jogainak a felmondás érvénytelenségének megállapításával való megóvása szükségességét. Az elsőfokú bíróság ezért helyesen bírálta el érdemben a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 123. §-a szerinti megállapítási keresetet. Helytállóan következtetett arra, hogy a felek között érvényes és hatályos megállapodás a 2015. március 26-án keltezett szerződés, így annak felmondásával az alperes az érvényes és hatályos megállapodást mondta fel.
- [11] A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:213. § (1), (3) bekezdésének felhívásával a másodfokú bíróság kifejtette, hogy a rendes felmondás szabályai diszpozitívek, ezért a felmondás joga megillette az egyik felet korlátlanul, és az a felmondást minden előfeltétel nélkül gyakorolhatja. Lehetséges azonban, hogy a szerződés a felmondás jogát csak bizonyos ténybeli előfeltétel fennállása, vagyis meghatározott felmondási ok esetében adja meg. Ilyen esetben a felmondás érvényességéhez szükséges a felmondási ok és az annak alapjául szolgáló tények megjelölése, vagyis a felmondást indokolni kell. E nélkül nem állapítható meg, hogy a jognyilatkozat megfelelt-e a szerződésben foglalt feltételeknek, alkalmas-e a célzott joghatás kiváltására.
- [12] Az adott esetben a felek a Ptk. 6:59. § (2) bekezdésében biztosított tartalom-meghatározás szabadságával élve a szerződés 14. pontjában mindkét fél számára lehetővé tették 6 hónap felmondási idővel a rendes felmondást. A rendes felmondás azonban a feleket nem korlátlanul illette meg, a felmondási jog gyakorlását érdekmúlás, érdekesztés vagy a szolgáltatás-ellenszolgáltatás

értékaránytalanná válása bekövetkezéséhez kötötték. Az alperes a felmondást azzal indokolta, hogy a jövőben nem kívánja a felperes szolgáltatásait igénybe venni, a továbbiakban a közművelődési megállapodásban meghatározott feladatot saját maga látja el. A felmondás szövegezéséből kitűnően a felmondást ténylegesen a 13/2017. (II. 20.) KT számú határozat tartalmazza. E határozat azonban nem tartalmazza sem a felmondás okát, sem az annak alapjául szolgáló tényeket. A 6 hónapos felmondási idő a megállapodás rendes felmondására utal, de a felmondás oka többféle is lehet. A felmondás ehhez képest nem tartalmaz indokolást, így érvénytelen. A 64/2017. (IV. 26.) KT számú határozat a felmondás indokolt közlésére való felhatalmazás körében nem szól a felmondás indokáról, e vonatkozásban tehát nem egészíti ki a 13/2017. (II. 20.) KT számú határozatot. Ebből következően az alperes polgármestere még a felhatalmazása alapján sem pótolhatta a felmondás hiányzó indokait. A felmondásban sem került sor a felmondási ok kifejezett megjelölésére, hiszen a 14. pont negyedik alpontjára utalás két felmondási okot is magában foglal. E két felmondási ok közül az érdekmúlásra, érdekvesztésre enged következtetni annak közlése, hogy az alperes a jövőben nem kívánja a felperes szolgáltatásait igénybe venni, a közművelődési feladatokat saját maga látja el. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felmondás indokolásához és ezáltal érvényességéhez az ok megjelölése mellett az annak alapjául szolgáló tények rögzítése is szükséges. Nem volt ezért önmagában elegendő az érdekmúlásra, érdekvesztésre utalás. Meg kellett volna jelölni azokat a tényeket, amelyek az érdekmúlást, érdekvesztést eredményezték. Nem tekinthető ilyen tényközlésnek, hogy az alperes a jövőben nem kívánja a felperes szolgáltatásait igénybe venni, maga látja el a közművelődési feladatokat, ez ugyanis csak a felmondásban megnyilvánuló döntése, belső meggyőződése, nem pedig az annak kialakításához vezető, az érdekmúlást eredményező objektív tények megjelölése.

- [13] A másodfokú bíróság mindezek alapján arra a következtetésre jutott, hogy a felperessel közölt felmondás nem tartalmazott indokolást, így az érvénytelen, joghatás kiváltására nem alkalmas.
- [14] A felmondás érvénytelenségére tekintettel a kereset a 2017. november, december és 2018. január havi közművelődési normatíva megfizetése vonatkozásában is megalapozott. Az alperes e követelést a felmondás érvényességére hivatkozást meghaladóan nem vitatta. A felperes késedelmi kamatkövetelésének fellebbezésben történt érvényesítése nem ütközött a keresetváltoztatás tilalmába. A késedelmi kamatkövetelés a Ptk. 6:48. § (1) bekezdése szerint megalapozott volt.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [15] Az alperes felülvizsgálati kérelmében - annak tartalma szerint - a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és 325.000 forintot

meghaladóan a keresetet elutasító határozat hozatalát kérte.

- [16] Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Ptk. 6:59. § (2) bekezdését, mivel a szerződési szabadság elvén túlmutatva olyan feltételekkel tölti meg a felek közötti megállapodás 14. pontjában foglaltakat, amelyre a felek konszenzusa nem terjedt ki. Sérti továbbá a Ptk. 6:213. § (1) bekezdésében foglaltakat is, mert a rendes felmondás szabályai szerint eljáró fél részére olyan indokolási kötelezettséget ír elő, amely egyébként rendkívüli felmondás esetén lenne irányadó. A szerződés 14. pontja a felek számára 6 hónapos felmondási idővel a rendes felmondást tette lehetővé azzal, hogy a felmondás jogát érdekmúlás, érdekvesztés vagy a szolgáltatás-ellenszolgáltatás aránytalanná válása esetén gyakorolhatják.
- [17] A felperes tisztában volt azzal, hogy az alperes a szerződést érdekmúlás, érdekvesztés okán mondta fel. Ezt igazolja a miniszternek címzett 2017. június 16-án kelt levele, amelyben maga nyilatkozta, hogy a megállapodás „felmondásának oka a szerződésben megfogalmazott érdekmúlás, érdekvesztés”.
- [18] A felmondás lehet rendes (indokolást nem igénylő, objektív) és rendkívüli (a másik fél szerződésszegő magatartásán alapuló, indokolást igénylő). A felmondás jogalapja lehet a felek szerződéses megállapodása, amely konszenzuson alapul és nem igényel további indokolást, így nem igényli az érdekmúlás bizonyítását sem. A felmondási jog gyakorlásának indokolási kötelezettséghez kötése esetén értelmét vesztené a szerződés rendes és a rendkívüli felmondással történő megszüntetésének lehetősége. A másodfokú bíróság által megkövetelt indokolási kötelezettség kizárólag rendkívüli felmondás esetén irányadó, amely súlyosabb jogkövetkezményt is jelent, hiszen a szerződést azonnali hatállyal szünteti meg. A felek által kikötött 6 hónapos felmondási idő igazolja, hogy szerződési akaratuk szerint a rendes felmondás szabályait kívánták gyakorolni kellő felmondási idő biztosításával, amely viszont nem ró részletes indokolási kötelezettséget a felmondó félre, elegendő részéről a szerződésben kikötött ok megjelölése.
- [19] A jogerős ítélet a Ptk. 6:61. §-ában foglaltakat is sérti, mert a másodfokú bíróság által megítélt 1.300.000 forint a felmondási időt követő időszakra vonatkozik, amikor a felperes részéről már semmilyen szolgáltatás nem történt. A felperes nem készített az önkormányzat részére a 2017. évi tevékenységére vonatkozóan beszámolót, így elfogadható beszámoló hiányában a képviselő-testület nem hozhatott döntést a tevékenységéről és a 2017. évi normatíva felhasználásáról, amely akadályát képezi a további díjfizetésnek.
- [20] A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult. Álláspontja szerint a felmondás jogcímének nem a fél szubjektív véleményén, hanem konkrét tényeken kell alapulnia. Ennek hiányában a felmondás joga visszaélésszerűen gyakorolható.

Helyesen hivatkozott ezért a másodfokú bíróság arra, hogy a felmondásról rendelkező képviselő-testületi határozat a felmondás jogcímét, indokát nem jelöli meg, és azt a polgármester nyilatkozata nem pótolhatja. Helytálló az az értékelése is, hogy az alperes nem tudta tényekkel alátámasztani az érdekmúlást, érdekesztést. A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megállapítható, hogy a felmondás a polgármesterváltáshoz, annak személyi konzekvenciájához kapcsolódott, érdemi tényszerű oka nem volt. A közművelődési megállapodás felmondása esetén a pályázat kapcsán visszafizetési kötelezettség keletkezhet. A felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal ellentétben a felperes ellátta a közművelődési feladatait és a mellékelt okiratok szerint előterjesztette az erről szóló jelentését. A képviselő-testület a 2017. évi jelentést nem tárgyalta, a 2018. évit elutasította.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [21] A régi Pp. 270. § (2) bekezdése a jogerős ítélet felülvizsgálatát jogszabálysértés esetén teszi lehetővé. Az alperes a rendkívüli perorvoslatát megalapozó jogsértést abban határozta meg, hogy a másodfokú bíróság a perbeli szerződés felmondást szabályozó kikötését olyan feltételekkel egészítette ki, amelyekre a felek konszenzusa nem terjedt ki, és a rendes felmondás szabályai szerint eljáró fél részére olyan indokolási kötelezettséget írt elő, amely a rendkívüli felmondás esetén lenne irányadó. Emellett a felmondási időt követő időszakra ellenszolgáltatás nélküli szolgáltatásra kötelezte [rég Pp. 272. § (2) bekezdés]. A Kúria ezért a régi Pp. 275. § (2) bekezdésében foglaltak szerint eljárva ebben a keretben vizsgálta felül a jogerős ítéletet.
- [22] A Kúria elsőként arra mutat rá, hogy a peres felek között a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Közművelődési tv.) 79. §-ában közművelődési megállapodásként nevesített, túlnyomórészt - de nem tisztán - közművelődési feladatok megvalósítására szóló, meghatározóan megbízási típusú polgári jogi szerződés jött létre, amelyre a Közművelődési tv.-ben nem szabályozott körben a Ptk. szabályai alkalmazandók.
- [23] A Ptk. 6:213. § (1) bekezdése szerint a szerződést egyoldalú jognyilatkozattal megszüntetni jogszabálynál vagy a szerződésnél fogva lehet. A Ptk. 6:59. § (2) bekezdése pedig kimondja, hogy a szerződés tartalmát a felek szabadon állapíthatják meg; a szerződéseknek a felek jogaira és kötelezettségeire vonatkozó szabályaitól egyező akarattal eltérhetnek, ha e törvény az eltérést nem tiltja. A Ptk. 6:278. § (1) bekezdése alapján a megbízási szerződést bármelyik fél felmondhatja. A (4) bekezdés értelmében a felmondás jogának korlátozása vagy kizárása semmis. Tartós megbízási jogviszony esetén a felek megállapodhatnak a felmondás jogának korlátozásában, és kiköthetik azt is, hogy meghatározott idő előtt a rendes felmondás joga nem gyakorolható.

- [24] A jelen perben a közművelődési megállapodás megszűnésének a szerződés 14. pont negyedik alpontjában szabályozott esete képezte a jogvita tárgyát. A Ptk.-nak a jognyilatkozat és a szerződés értelmezésére vonatkozó szabályai (Ptk. 6:8. §, 6:86. §) alkalmazásával azt kellett megítélni, hogy a felek a felmondási idő kikötésén túl szűkítették-e ebben a szerződéses kikötésben az alperest a jogszabálynál fogva megillető korlátlan felmondási jogot.
- [25] A felülvizsgálati kérelemben az alperes alappal hivatkozott arra, hogy erre irányuló akaratot a felek a szerződésben nem nyilvánítottak ki. Nem határozták meg az érdekmúlás, érdekvesztés okát sem az annak alapjául szolgáló objektív körülmények megjelölésével, sem egyéb módon. A szerződés ezért a szerződő felek által megállapított tartalma szerint bármely okból bekövetkező érdekmúlás esetén felmondható volt az alperes részéről. A felek egyező akaratnyilvánítása arra irányult, hogy a szerződéssel megvalósítani kívánt érdek (a közművelődési feladatok átadása) megszűnése esetén ne kelljen fenntartani a kötelmet. A felmondás erre tekintettel a másodfokú bíróság által elvárt indokolás nélkül is alkalmas volt joghatás kiváltására.
- [26] A szerződés jogszerű felmondása a közművelődési megállapodást megszüntette, amelyből következően a felmondási időt követő időszakra a felperes az alperes szolgáltatására nem tarthat igényt. A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott további jogsértést ezért vizsgálni nem kellett.
- [27] A Kúria mindezekre tekintettel a régi Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte a jogerős ítéletet és az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [28] A döntés a másodfokú perköltségre is kihatással volt. Az alperest a régi Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezni kellett a felperes jogi képvisellel felmerült másodfokú perköltsége megfizetésére, amelynek összegét a Kúria a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg. Az alperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt fellebbezési illetéket az 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 74. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet (a továbbiakban: Kmr.) 14. §-a alapján az állam viseli.

Záró rész

- [29] Az alperes felülvizsgálati kérelme eredményre vezetett, így a régi Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó régi Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a Kúria kötelezte a felperes javára az IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján megállapított összegű ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére. Az alperes

személyes illetékmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az Itv. 74. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó Kmr. 14. §-a alapján az állam viseli.

- [30] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a régi Pp. 274. § (1) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.
- [31] Az ítélet ellen a régi Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

Budapest, 2020. április 22.

Dr. Szabó Klára s.k. a tanács elnöke, Dr. Magosi Szilvia s.k.
előadó bíró, Dr. Madarász Anna s.k. bíró